

Pension to 60,000 MTNL Employees of Mumbai and Delhi

SHRI BHARAT KUMAR BHAVANISHANKAR RAUT (Maharashtra): Mr. Deputy Chairman, Sir, I wish to give voice to the long-pending grievance of 34,000 employees of MTNL working in Delhi and Mumbai. Sir, these employees are up in arms. They are agitating and protesting for fulfilment of their demand which is their natural right. If getting Government pension is a right, then, these 34,000 employees have been deprived of their natural right; their democratic right for the last so many years. It is not that they have been just sitting with folded hands. This story goes way back to 1986 when MTNL was launched with a great fanfare. At that time, all these employees who were working for DoT were transferred on deputation to MTNL in Mumbai and Delhi. It is not that it was their choice. By force and obligation, all these employees were shifted to MTNL and from then on they have been deprived of their right to get Government pension. After that, those employees were absorbed in the MTNL. The assurance given by the Government was that all the rights and benefits of being a Government servant would be transferred to these employees working in PSUs also. But it has not happened. The employees have been demanding for this. In 2002, the then Minister for Communications, Mr. Pramod Mahajan, held a meeting and he assured that Government pension will be given to the MTNL employees. But, nothing happened. After that, the leader of my Party, Shri Manohar Joshi, who was the Speaker of the Lok Sabha, took initiative and held meeting. Again, an assurance was given that Government pension and family pension will be given. Nothing happened after that. Sir, the employees kept agitating, and now in December, again, a delegation of these employees met the Minister, Mr. Raja. He assured them that the required notification will be issued. Sir, 34,000 employees are waiting for justice. Today, outside this House, in Delhi, 15,000 employees have assembled to demand for Government pension. We say that we are in the era of communication. Telephone has been our lifeline. And, particularly, for people living in Mumbai and Delhi, it is a right. Why are you not allowing their right to life? I think the Minister should immediately take it up and do justice to them. Thank you, Sir.

Incidents of dog bites in Delhi and non-availability of anti-rabies vaccine

श्री शाहिद सिद्दीकी: (उत्तर प्रदेश): धन्यवाद महोदय, आज हमारे मुल्क के गावों में, गालियों में, बाजारों में, शहरों में और खास तौर से बड़े शहरों में एक आतंक फैला हुआ है। वह आतंक बहुत खतरनाक है और आम आदमी को इस आतंक का सामना करना पड़ रहा है। वह आतंक है—जो लाखों की तादात में कुत्ते गलियों में घूम रहे हैं। वे आम आदमी पर इस तरह से हमला करते हैं। वह आम आदमी सड़कों पर निकलता है, वह गाड़ियों में नहीं घूम सकता। उससे भी बड़ी दिक्कत यह है कि वैक्सीन अस्पतालों में अवेलेबल नहीं है। आज ही के अखबार में यह खबर है कि एक बच्चे को कुत्ते ने काट लिया। उसे 6 अस्पतालों में ले गए। हर जगह यह कहा गया कि हमारे पास खबर है कि एक बच्चे को कुत्ते ने काट लिया। उसे 6 अस्पतालों में ले गए। हर जगह यह कहा गया है कि हमारे पास वैक्सीन नहीं है और आप हमारे एरिया में नहीं आते। जैसे पुलिस स्टेशन का एरिया होता है उसी तरह अस्पतालों का एरिया कर दिया गया है। आपको मालूम है कि अगर 24 घंटे के अंदर-अंदर वैक्सीन नहीं लगे तो आदमी मारा जाएगा। ज्यादातर औरते और बच्चे ही कुत्तों के काटने का शिकार हो रहे हैं। यह बंगलौर में बहुत ही बड़ा मसला है, मुम्बई में शायद इतना नहीं होगा, लेकिन दिल्ली में, बंगलौर में, छोटे-छोटे कस्बों में इनका एक आतंक फैसला हुआ है। इस कारण सुबह को बूढ़े लोग वॉक पर नहीं जा सकते। वॉक करने जाते हैं तो कुत्ते उन पर हमला कर देते हैं। तो मैं सरकार से कहना चाहता हूँ कि एक तो आप वेक्सीन का इंतजाम कीजिए और यह जो वेक्सीनेशन का एरिया बांट दिया गया है, यह बड़ा खतरनाक है, क्योंकि इसमें आपको टाइम बाउंड वेक्सीनेशन चाहिए होता है। आज के हिन्दुस्तान टाइम्स में इसकी खबर है कि अस्पताल में नहीं होने की वजह से एक बच्चे को वेक्सीन नहीं मिला। यह मसला आज का नहीं है, मुसलसल में देख रहा हूँ, जब हम अपनी कंस्टीट्यूंसी में जाते हैं तो हमें वहाँ लोगों से यह शिकायत मिलती है। यह मसला बहुत छोटा है, इसलिए यह मसला इतने बड़े हाउस में उठाने का नहीं है। लेकिन आम आदमी इससे बहुत ज्यादा प्रभावित

ہے۔ اسلئے میں آپ سے کہنا چاہتا ہوں کہ سرکار، ہیلتھ مینسٹری اس مسئلے کے اوپر دھیان دے۔ اک تو ویکسین کا انٲتجام ہو اور دوسرے، ان کتوں کا کوء ٲلاز کیا جائے۔ میں ہاتھ جوڑکر ان سے کہنا چاہتا ہوں جو ان کتوں سے ٲیار کرتے ہئے، وے انکو ٲالے، غروں میں ٲالے، انکے لٲے ہےئر ڈرےسر رخنے، انکے لٲے فیشن ڈیجائینر رخنے، انکے لٲے ٲرفیوم بنواؤں، وھ سب کوء ہونا چاہیے۔ لےکین اسکے ساٲ ہزاروں کی تا دا د میں، سر، دلیلی میں ہی سیف ڈائی لاخ آوا را کتے ہئے۔ اگر ان کتوں کی نس بندی نہی ہوگی، اگر ان کتوں کا ٲلاز نہی ہوگا تو سٲتی خراب ہو سکتی ہے۔(وٲوٲان).... بلیکول کر وائی جائے، بہو ت جرری ہے اور ہو رہی ہے، لےکین جس ترھ سے ہونی چاہیے، اس ترھ سے نہی ہو رہی ہے۔

شری رٲی شکر ٲراسا د (بیہار): آپ کتوں کو آات کوا دی کیوں کہہ رہے ہئے؟

شری شاہید سیڈی کی: وے آات کوا دی نہی ہے، انکا آات ک ہے۔ انکا آات ک ہم سب کو ٲرہا ویت کیے ہو ہے۔ اسلئے میں آم آا دمی کو ٲیڈا آپکے سامنے رخ رہا ہوں اور میں چاہتا ہوں کہ اس میں ٲورا ہاؤس مےرا ساٲ دے۔

شری بنواری لال کھل: (اٲتر ٲر دےش): میں اس سے اپنے آپ کو سمب دھ کرتا ہوں۔

شری ویر ٲال سیھ یا د و (اٲتر ٲر دےش): میں ہی اسی سی اے ٹ کرتا ہوں۔

مان نی ی س د س ی: ہم ہی اس سے سھمت ہے۔

{شری شاہد صدیقی (اٲر ٲر دےش): دھنیوا د مہو دے، آج ہمارے ملک کے گاؤں میں، بازاروں میں، شہروں میں اور خاص طور سے بڑے شہروں میں ایک آتک ٲھیلا ہوا ہے۔ وہ آتک بہت خطرناک ہے اور عام آدمی کو اس آتک کا سامنا کرنا ٲڑ رہا ہے۔ وہ آتک ہے، جو لاکھوں کی تعداد میں کتے گلیوں میں گھوم رہے ہئے، وہ عام آدمی ٲر اس طرح سے حملہ کرتے ہئے۔ وہ عام آدمی سڑکوں ٲر نکلتا ہئے، وہ گاڑیوں میں نہی گھوم سکتا۔ اس سے بھی بڑی نفٲ یہ ہے کہ ویکسین اسپتالوں میں او لیبل نہی ہے۔ آج ہی کے اخیار میں یہ خی ر ہے کہ ایک بجے کو کتے نے کاٹ لیا۔ اسے چھ اسپتالوں میں لے گئے۔ ہر جگہ یہ کہا گیا کہ ہمارے ٲاس ویکسین نہی ہے اور آپ ہمارے ایریا میں نہی آتے۔ جیسے ٲولیس اسٹیشن کا ایریا ہوتا ہے اسی طرح اسپتالوں کا ایریا کر دیا گیا ہے۔ آپ کو معلوم ہے کہ اگر 24 گھنٹے کے اندر اندر ویکسین نہی لگے تو آدمی مارا جائے گا۔ زیادہ تر عورتیں اور بجے ہی کتوں کے کاٹنے کا شکار ہو رہے ہئے۔ یہ بنگلور میں بہت ہی بڑا مسئلہ ہے،

